Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiểu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 4069 — SIX PAGES — NGÀY THỨ TƯ 20 AVRIL 1932 — NGÀY 15 (...) THÁNG BA, NĂM NHÂM-THÂN — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ ...

A LOUER

LUC-TINH TAN-VAN

GIÁ BÁO
Một năm......... 12$00
Sáu tháng........ 6.50
Ba tháng......... 3.50
Mỗi số........... 0.05

XIN LƯU Ý
Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý.
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v.-Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói: Số 203-Saigon

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA
CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 57.— SAIGON

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

A LOUER

A.24

CÁI NGOẠI-MẠO CỦA NGƯỜI ĐỜI

Phàm xét người đời hoặc việc đời, không thể lấy cái ngoại mạo làm cốt được; có khi nó lừa dối ta, có khi nó phản trắc ta...

Nói đây, không phải dựa vào cái chủ-nghĩa hoài-nghi của ông Descartes nhưng xét ra thật có lắm người bề ngoài hào hiệp phong-lưu mà bề trong tục tằn gian ác.

Đứng trước một cái lầu đài trang hoàng rực-rỡ, chớ vội tin người ở trong lầu đài ấy là bực thần-tiên ở đời, cũng có khi âu sầu, khi bơn hở, hoặc là người hữu-hạnh hay vô lương.

Người quân-tử trông thấy nghi lễ không chuyển lòng, cái nghi lễ nó chỉ huyễn diệu và kính phục được người hẹp tưởng mà thôi; vì người quân-tử biết rằng phàm cái lòng cao thượng thì không dung được sự bất nghĩa cùng sự lạm quyền, cho nên không lấy gì làm bất xứng bằng một con người đê tiện tục phàm dầu đương vào địa vị cao quí tạm thời mặc dầu, xem ra vẫn giữ cái tư-cách hẹp hòi nhỏ mọn.

Phàm người có chí danh hùng không bao giờ bị cái bả phấn son sai khiến dẫu cái mãnh lực bề ngoài mạnh đến đâu cũng không sao lay chuyển được, đã không lay chuyển được thì cái lòng cương-nghị lại càng hăng hái.

Những kẻ có tư cách thường hay nhu-mì, ẩn dật, xử sự có vẻ từ bi thiện-cảm; thấy cái ngoại-mạo của người đời lòe loẹt, lại càng khinh bỉ. Vả lại, tạo-hóa sanh ra ta vốn trần truồng; vì sự cần thiết về phẩm phục: một là để che cái xác thịt xấu xa, hai là để cho ấm áp, nên người ta càng ngày càng văn-minh mới dệt ra vải lụa, cũng bởi mục đích ấy, chớ tuyệt nhiên không có gì lạ mà ta phải trang điểm thật nhiều... Nhứt là ngày nay; ăn mặc lại cần phải dản-dị lắm nữa, không những là y phục xứng kỳ đức mà lại đương lúc nền kinh-tế suy-vi ta không nên đem vàng đi đổ sông Ngô.

Chắc những bực cao minh giàu lòng nhiệt huyết đối với quốc-gia chủng tộc không khỏi phàn nàn cho cái cách xa-hoa phù phiếm của phần nhiều bà con ta đương dập dìu trong cảnh hư vô.

Vậy, ta chớ tưởng những kẻ áo quần bảnh bao là những bực chánh đại quang minh, khôn ngoan tài trí, có khi là phường bất nghĩa, là kẻ vô lương, lấy cái mặt ngoài làm mô phạm để nạt nộ kẻ yếu hèn thì thật đáng khinh, đáng bỉ. Nhưng ta muốn biết phẩm giá và tư cách của họ, tưởng không gì bằng thân thiện với họ.

Người đời xưa có câu: «Quen xem da lạ xem áo»; ấy cũng là bởi câu cổ ngữ đó mà lắm kẻ cố phô trương để cho người đời vị nể, có biết đâu rằng cái sự «vị nể» ấy chỉ chút lát mà thôi, nếu dần dà họ biết mình là phường bất chánh thì sự «vị nể» kia chẳng bao lâu như gió thoảng ngoài.

Lại lắm kẻ có cái danh hiệu là giá-trị một tí. Nghe xa bình như oai, đến thật gần họ mà xét thì chẳng có tí gì là giá trị cả.

Muốn xét người có đức hạnh tài năng há dám quên những người không chú trọng về phẩm phục để làm tăng cái giá trị của mình chỉ cốt sự hành vi cho đạt được mục đích mà thôi

Trong một bài «pháp» của Lã-phụng-Tiên (L. F.) ngụ 1 con chuột già bảo chuột con rằng:

«Dầu con còn sống ở đời.
Chớ nên xét đoán mặt ngoài người ta»

Lời nói ấy đủ chứng rõ ra rằng cái ngoại mạo chỉ lập lòe che kín cái bụng dạ xấu xa của kẻ tục phàm.

Kìa như ông Socrate, ông Esope, người cực kỳ là xấu, thế mà thông minh dĩnh ngộ lạ thường, mỗi ông hoài bảo một mục đích tối ư cao thượng.

Lấy bề ngoài của hai tiên-sanh mà xét, đủ biết rằng không thể coi cái ngoại mạo mà phán đoán được người.

Bởi vậy đời trung-cổ đã có câu: «Cái áo không làm được thầy tu». Phải lắm, nếu khoác áo thầy tu, giả nhà đạo đức mà làm điều lành thì chẳng hay lắm sao, chẳng dễ lắm sao? Chỉ e như «lừa đội lốt sư-tử» trong chuyện nọ thì thà rằng ở địa-vị giống lừa lại ra con người chơn chánh.

Người La-mã khi xưa cũng thường hay nói: «Cái bộ râu cằm không làm được nhà hiền triết»; thật phải, nếu để bộ râu

(Coi tiếp qua trương nhì).

Ai-tín

Mới nghe tin đau-đớn rằng lịnh từ của ông Nguyễn-cư-Hiến, bút-tự Quốc-Biểu ở Tây-ninh mới từ-trần hôm bữa 15 Avril 1932.

Vậy nhơn tin thảm nầy, báo «Lục Tỉnh Tân-Văn» *kính lời phân ưu cùng ai-quyến, nhứt là riêng phần M. Lê-quang-Văn xin thành-tâm kính viếng tôn linh Bà Cụ và chia buồn cùng Quốc-Biểu tiên-sanh.*

Dầu tin kia không đến tận tay, chớ tiếng Đỗ-Quyên xưa không bao giờ quên đặng.

Bà cựu Toàn-quyền A. Varenne tạ thế

Có điển-tín Arip cho hay rằng bà nội-tướng của quan cựu Toàn-quyền Đông-pháp A. Varenne mới tạ-thế tại biệt-thự ở Bellerive-sur-Allier bên Pháp.

Hay tin nầy, quan Toàn-quyền Pasquier có đánh điển-tín tỏ lời chia buồn cùng quan cựu Toàn-quyền Varenne.

HIẾN BẠN THANH-NIÊN

Sơ-luận về nổi khổ

Con người từ mới lọt ra lòng mẹ thì đã khóc lên hai tiếng «oa-oa» rồi; tiếng ấy chỉ nghĩa rằng cái khổ bắt từ đó mà đeo đuổi theo mình cho đến lúc từ-giã cõi đời, cho đến xác-thịt mình bị vùi-lấp dưới ba thước đất.

Khổ là chi? Tức là chịu đau-đớn, bị hành phạt. Khổ làm cho những bực chán đời, những người ưu thời mẫn thế, những kẻ ẩn trú non cao, âm-tự không còn chút tâm-tình, hy-vọng chi mà luyến-ái với thế-cuộc sự đời. Ngán, ngán lắm rồi, mùi trần tục từ đây đối với họ vẫn là khách qua đường, là người lạ mặt. Họ cho rằng đời là giả, là tạm, phù-vân, đã bao phen làm cho họ phải lăn-lóc trong biển thảm, cảnh sầu làm cho họ phải ăn cay, nuốt đắng. Giọt nước mắt của họ vì đời mà tuôn nhỏ ra còn hơn nước trong nguồn. Họ khóc, khóc hoài, khóc vì đời khổ cực, khóc vì làm không đủ cơm ăn, áo mặc; khóc tật bịnh hành cho thân thể đau-đớn hao-mòn, lại thoạt đến cái già giả thì yếu, giảm lần sức-lực đi; nếu sức-lực họ giảm rồi thì biết lấy chi để làm sanh kế đặng nuôi cái thân sống của họ cho tới cùng? Sống mà vô thân thế, sống mà vô hy-vọng cũng không nên sống làm gì? Họ quyên-sanh, họ tự tử, tức là họ chết, chết cũng là một cái đề trong bốn sự khổ vậy. Đó là luận cái khổ về già, cũng có lắm kẻ chết còn lúc xuân, chết vì tật-bịnh, chết vì thất vọng, chết vì tình...

Nguồn gốc sự khổ.— Tại sao con người bị vương-vấn lấy cái khổ vào mình?

Con người, tự đem mình giam hãm vào vòng khổ não vì sự «Ham muốn, ước-vọng và tham mê».

Vì ba điều đó mà họ luyến-ái cuộc trần một cách vui-thích; họ bảo rằng trong cái đời của họ nếu không được kết quả như thế thời còn cái hạnh-phúc nào, cái sung-sướng nào mà sống nữa?

Họ ham muốn sao cho thân thế được cao, quyền-tước được lớn. Họ ước-vọng danh to lợi nhiều, ăn trên ngồi trước, vợ xinh hầu đẹp để làm cho thỏa tình dục-vọng của họ; đi xe tốt, ở nhà sang để hưởng lấy sự vui-sướng về vật-chất. Họ tham mê hơi đồng, họ để kim tiền làm chủ họ, ở bực trên họ. Nhưng tiền đó bởi đâu mà ra? Đồng tiền vô nghĩa, đồng tiền làm không mệt-mỏi chút nào, đồng tiền họ cướp-giựt vì danh cao chức trọng của họ mà họ không khám-xét lại tưng trọng vô hồi. Tiền ăn hối-lộ, tiền đoạt của dân. Ăn mà không chút ân-nghĩa, ăn lại hạ-mọt dân nghèo. Thậm chí rương họ đã đầy, tủ họ đã cứng mà họ còn bốc-lột cấu xé thêm đặng để dành. Cái đời của họ, ngoài sự làm nô-lệ cho đồng tiền thời chẳng còn hiểu đến cái mầm «Đạo-đức» là chi? Vả lại, trong lúc thời-thế họ còn vinh đạt thạnh-hành thì cái quả-báo hiện tại nghĩa là cái quả-báo họ vừa mới gây ra, chưa có quyền bắt-buộc họ giam cầm, chừng nào họ hưởng hết cái quả lành đời trước, họ làm tiêu-tan cái nhơn-đức khi xưa, thời sau họ phải ra thân khốn-đốn mà chịu mang lấy cái khổ hình để đền tội.

Sự ham muốn, ước-vọng và tham mê con người không biết đâu là cùng là tận, khác nào đồng cát rộng mênh-mông, bãi sa-mạc to lớn mà con người càng đi càng thấy sự nguy-hiểm theo mình. Lắm lúc họ ham muốn, ước-vọng nhiều việc không chánh-đáng lại thêm tổn-hại đến phần sanh-mạng của họ, nhưng họ có dè đâu những việc mà họ mong mỏi đó sẽ làm cho họ vương đoạn thảm khổ bên lòng. Trái lại, họ càng ham muốn, ước-vọng được thời lại càng toại-chí thêm! Bởi thế cho nên, cái ác cái khổ do theo đó mà gây ra hoài.

Những cuộc vui sướng ở cõi trần chẳng cái nào là chẳng hại, chẳng khổ. Tuy họ biết trước những sự ấy là hại tiên-tri những điều đó là khổ rồi, nhưng họ không từ bỏ được vì họ quá ư nhiễm vào tâm trí, nó đã khắn-chặc như đinh đóng, như keo-sơn, mà dầu cho họ có bỏ đi nữa cũng không thế nào khỏi lấm bợn nhơ. Bài-bạc, rượu-trà, hút-xách, chơi-bời đều là hại là khổ cả; chẳng những khổ về phần xác thịt mà thôi đâu, lại làm cho phần tinh-thần thêm bối-rối nhu-nhược; cũng có khi vì một cuộc vui trong đó mà con người phải tức trí, điên tình.

Đây xin luận về nổi khổ hiện-thời của các bạn thiếu-niên.

Các bạn thiếu niên ơi! không có cái khổ nào qua cái khổ về «Ái-tình». Ái-tình là chi? Ai đặt để ra ái-tình? Lấy theo lời trong cuốn «Le Secrétaire des Amants», tác-giả có luận câu nầy: L'Amour qui fait le charme de la vie, en devient souvent le tourment.

La rose est odorante,
L'epine est très piquante,
Qui paye immédiatement,
Ne l'oublie pas assurément.

Vậy thì các bạn có nên cho ái-tình triêm nhiễm vào tâm-óc của các bạn chăng?

Ái-tình là một ngọn lửa đỏ rần để thiêu-đốt tâm-can của kẻ nào còn mê-muội theo nó. Ái-tình là lưỡi gươm bén để đâm ngay vào lòng kẻ nào phải lụy vì sắc lịch của đàn-bà. Ái tình là một vùng biển cả, sóng lượng ba đào, nước tràn cuộn-cuộn kẻ nào vì nó mà chới với giữa dòng sẽ bị nhận chìm-đắm xuống ngay. Ái-tình là một con thú dữ, vì con đói thúc-giục phải chạy ra khỏi rừng, kẻ nào vô phước gặp nó thời mạng số nan đào. Vì ái-tình tuyệt-vọng mà lắm kẻ không còn thiết-tưởng đến cuộc trần, phải mượn cái chết tiếp-dẫn về miền thủy-phủ. Vì ái-tình thất-bại mà bao nhiêu người chưa hưởng hết kịp sự đời, lại phải gieo mình xuống nước. Ôi! là hại, là khổ cho ái-tình!

Tu là cội phước, tình là dây oan. Nếu ta không sớm tỉnh-ngộ ăn-năn, không lìa-dứt những dây ái-tình trói buộc ta thời không khi nào ta thoát ra khỏi ngoài vòng khổ-não được. Sa vào biển tình, chìm-đắm lặn-lội mãi trong biển tình có khác nào con trâu dầm dưới bùn-lầy, con bò-hun nhủi đầu vào mấy đám phân tanh hôi.»

Diệt khổ. Cái khổ càng ngày càng lan rộng ra là vì con người không hủy-bỏ được mấy điều vừa luận nơi trên. Lúc nào sự ham muốn, ước-vọng và tham mê của họ dứt tuyệt, họ hiểu những vật dưới đời nầy đều là giả-dối, tạm thời, lại họ cũng nên biết rằng con người đã bị nhốt trong bốn tấm vách là: «Sanh, Lão, Bịnh, Tử» thời không còn trông gì vượt qua nổi. Chừng nào tâm họ bình-tỉnh lại, họ thấu-đáo cái giả-cuộc dưới trần, họ tìm đường giải-thoát, họ học đạo, họ nương thân nơi chốn Phật đài, tức là ngày đó họ được nới cái khổ ra vậy.

Cái khổ tự họ gây ra mà họ cũng có thể diệt được, vì lúc trước tâm-tính họ còn u ám, mê-muội, chưa thông biểu đạo, chưa rõ luật quả báo luân-hồi là gì, mà dầu cho họ có rõ đi nữa cũng là một cách mơ hồ; nay cái tia sáng đạo-đức suông ngay vào tâm-trí họ khiến họ tưởng đến điều lành, làm việc phước-thiện để chuộc bớt tội ác mà họ đã lầm-lạc từ trước thì cái khổ hiện-thời sẽ tùy theo công quả của họ mà tiêu-tán lần lần.

Vì cuộc vui-sướng ở cõi trần gạt-gẫm ta sai nẻo lạc đường, lại tưởng rằng cái hạnh-phước về vật chất là cái hạnh-phước lâu dài, không tan như sương buổi sáng, không rả như khói vừa qua. Giác-quan làm cho ta luy ái theo dây oan-nghiệt dưới trần, làm cho ta sa vào nơi đê-hạ chỉ vì ta chưa được thông-suốt lẽ đạo. Ta không hiểu đạo, ta chưa rõ luật nhơn-quả của mình, tất-nhiên ta cũng còn vương-vấn cái khổ. Vậy muốn tuyệt khổ ta phải dứt sự ham muốn, nhưng ta phải dứt nó cho trọn vẹn. Nếu đốn cây mà chẳng đào rễ thì cây mọc lên thơ-thới, lòng dục-vọng với sự ham muốn cũng thế, bao giờ nó chưa tắt thời sự khổ vẫn còn...

LƯƠNG-TUẤN-NỬ.

TRUNG HUÊ QUẮC

MÃN-CHÂU — THƯỢNG-HẢI

Lời ông Stimson (Huê-kỳ)

(Tiếp theo)

Nói về vụ biến Mãn-châu với vụ sắp lập xét quân-sự Rút-xi ở Kharbine tối mùa Thu-Đông năm ngoái (1931), ông Stimson (Huê-kỳ) nói cùng các báo rằng hai vụ ấy chỉ rõ rằng «Cường-đạo» (BANDITS) giúp Nhựt mở đất chiếm rộng thêm. Bây giờ, thấy Nhựt toan cử đồ đại-sự, chúng lại dùng đến hỏa-lôi-phục làm vỡ cầu xe-lửa Soungari. Phải biết dân Rút-xi da trắng chẳng làm đều gì mà Nhựt không hay, hay không có kế của Nhựt dạy biểu. Mà thảm thay. Rút xi da trắng làm, để tội cho Rút-xi da đỏ lãnh trong sở xe-lửa đã bị bắt oan lại còn bị hành-hạ trong khám Kharbine một cách phi-thường. Sau nầy Mã Tổng-binh — *ấy là Mã-chiếm-Sơn* — dòm thấy cử chỉ của Nhựt, không phục mới bỏ triều Mãn châu mà đi, tìm chốn mai danh, chỉnh tu binh mã. Thật chẳng ai biết Mã Tổng binh đi đâu, mà tiếng lại đồn rằng Mã Tổng-binh qua đất Rút xi nương-náo.

Tiếng đồn ấy nghe dường có mưu ai bày kế ai biểu, sắp đặt ra một lập tuồng, vu oan giá họa cho Rút-xi. Bởi vậy, nước Rút-xi, người có chí âu lo quốc-sự, còn ai chẳng hiểu rằng tiếng vu oan ấy là kế khêu-khích binh đao. Dường ấy, chẳng rõ Chánh-phủ Rút-xi liệu sao?; chớ theo ý bổn-chức nghĩ, Rút-xi bấy nay mà tọa thị điềm nhiên, cố giữ hòa-bình như trước, thì còn gì là oai-khí Rút-xi. Nhựt há chẳng cười Chánh-phủ Rút-xi khiếp nhược và bất tài đến đỗi không đủ sức mà ngăn giữ bờ cõi nước mình».

Sau rốt, ông Stimson lại nói:

«Thấy vậy, biết vậy mà nói vậy thôi, bổn-chức còn tạm thành Génève mà dự hội ngày nào, bổn-chức cứ giữ phận vô can, không hề chịu sấn mình vào đám ấy».

Mã Tổng-binh xuất chinh

Cứ theo lời ông Stimson Huê-kỳ, thì vụ phá cầu xe-lửa Soungari ngày nọ chẳng ở tại dân Mãn-châu, mà rõ tại dân Nga-trắng. Nhựt lấy vụ phá cầu ấy làm cớ mà tương binh.

Khi Nhựt chiếm Mãn châu, một mình Mã-chiếm-Sơn đương cự. Đến khi Nhựt đem Phổ-Nghi về lên ngôi Mãn-châu, không rõ Mã-chiếm-Sơn vị Phổ-Nghi hay là vị phú-quới mà qui hàng. Mã-chiếm-Sơn vào triều Mãn-châu thọ chức chiến tranh Bộ-trưởng. Tương ấn chưa mấy ngày, kế vụ biến xảy ngày 13 Mars, là ngày đăng-quang, trong trào đang yến-diên hỉ-hạ, ngoài quân ó vang trời. Ra coi thì thấy lửa cháy đỏ trời, quân reo dậy đất. Phổ-Nghi sai Mã-chiếm-Sơn hiệp với Nhựt đem binh ra dẹp. Dè đâu quân của Mã ra không dẹp Nghĩa-dõng-quân, lại cầm binh khi chạy qua Nghĩa-dõng-quân trở thương đánh Nhựt. Trận nầy, đã nói, Nhựt hao quân tổn tướng rất nhiều. Nhựt cả thất kéo binh về, truyền bắt Mã-chiếm-Sơn hạ ngục. Mã-chiếm-Sơn quê gì ngồi chờ cho nước đến, lánh xa trước chẳng liệu đường. Mã-chiếm-Sơn đào, tìm nơi ở ẩn. Khi chỉnh tu binh mã xong, Mã-chiếm-Sơn thệ cùng bổn-quân rằng Mã thệ một đuổi Nhựt ra khỏi Mãn-châu. Mã-chiếm-Sơn cũng có tư điển-tín đến hội Vạn-quốc mà tỏ bày tâm sự thiệt của mình. Tóm-tắt nỗi niềm của Mã tỏ cùng hội Vạn-quốc, rằng:

«Mã là Tổng-binh ở Tề-tề-cáp, từ khi Nhựt tương binh chiếm Mãn-châu, Mã đã ghe phen chiến cùng quân Nhựt. Sau lại Mã vì vua Phổ-Nghi mà bó giáo qui hàng thọ tước-mạng triều Mãn-châu tới chức chiến-tranh Bộ-trưởng. Nếu Mã phải treo ấn mà đi, là vì Mã dòm thấy cái cử-chỉ của Nhựt bổn lạ lắm. Đã vong ngôn thất ước, không kể lời hứa trước ra gì, Nhựt lại còn chuyên quyền, làm thiệt lòng, tỉ vua Phổ-Nghi là bình phong để tại.»

Tin thành Ba-ri báo rằng bữa nay, hội Vạn-quốc ở thành Génève, đăng báo trọn tờ phúc của Mã-chiếm-Sơn cho liệt-cường rõ ý.

Ngoại trừ các cớ tôi đã diễn giải nãy giờ đây, còn có tin Thượng-hải báo rằng:

«Binh của Mã-chiếm-Sơn tấn rất gấp; hiện giờ còn có 15 hải-lý thì tới Harbin. Triều Mãn-châu sai đại binh ra đương cản.»

Tin khác báo rằng:

«Binh Mã-chiếm-Sơn chiến với Nhựt quân gần Tề-tề-Cáp. Nhựt quân cản không nổi, phải thối vô thành, hiện giờ đang bị quân của Mã-chiếm-Sơn phủ vây, đánh ép.»

Nhựt đổ tại Rút-xi mưu phản, nên nhứt định tư thơ đến quân-sứ Rút-xi mà thôi trách và truyền hượt tróc dân Nhựt ngụ trong thành. Hai toán binh cứu của Nhựt đã đến và đã kéo rốc ra trận rồi. Đạo chiến thuyền Nhựt ở Oschoski cũng sắp động máy sang Tề-tề-cáp.

Chỉ Triều Mãn-châu

Thế mà triều-đình Mãn-châu dám để cho những tin báo về Mã-chiếm-Sơn tấn binh cận Mãn-châu lý là huyền. Lại nói Mã-chiếm-Sơn hiện còn ở trong trào Mãn châu lúc nầy quới thể bất an, còn đang nằm bịnh!

LÂM-VĂN-NGỌ

Nhớ xem tiểu-thuyết:

Cọng tình sanh cọng-sản

bên trương nhì.

Cái ngoại-mạo của người đời

(Tiếp theo trương nhứt)

cầm mà được: thiên-hạ ban cho cái huy hiệu « hiền triết » chẳ g « thú » lắm ư? Nhưng không, người ta không trông ở bộ râu cũng không trông ở cái áo khoác ngoài để xét đoán cái phẩm hạnh, tài năng của người đời, chính người ta xét ở sự hành vi.

Giả sử, diện mạo và y phục làm biểu hiệu cho ta biết người hay kẻ dở thì chẳng dễ lắm ư? Nhưng, than ôi! lòng người trắc trở đảo điên, những mong bất mặt lẫn nhau, hà hiếp lẫn nhau, cho nên ta mới bận lòng. Nhưng đứng trước cảnh ấy: một là lấy võ lực, hai là lấy văn-chương, ba là giả điếc hoặc nụ cười, để tự vệ và đối phó với kẻ nạt nộ mình; dầu bề ngoài họ oai nghiêm rực rỡ đến đâu ta cũng chớ chuyển lòng, phải bình tâm mà xét cái sự hành động của họ có hiệp với nhân-đạo và công-lý không.

Cũng có lắm kẻ tự phụ là bực lão thành, mà cũng có khi họ không tự biết là gì nữa, chỉ có 1 mục-đích thiển cận là cố trang điểm bề ngoài cực kỳ xa hoa phù phiếm để che cái thân phận bẹp hòi nhơ nhuốc.

Lấy tầm con mắt trông xa mà ngắm thì thật thấy nhiều những sự giả mạo, dối lừa... Bề ngoài thơn thớt nói cười, bề trong nham hiểm giết người không gươm.

Bởi vậy chàng Alceste trông thấy người đời mà phải chau mày nghiến răng.

Tuy nhiên, cái đức tính thường không hay phát tiết ra ngoài mà ta có thể nhận ngay được; có lắm người bề ngoài cực kỳ dản dị chất phát, mà bề trong lại hào hiệp anh-hùng. Ta nên biết rằng: cũng có người ra vẻ mạnh bạo mà không mạnh bạo; có người ra vẻ nhút nhát mà không nhút nhát.

Nói tóm lại cái bề ngoài không đáng cho ta chú trọng thì há tất phải làm cho nó thêm vẻ tôn nghiêm vô ích, vả lại cái văn minh vật chất ngày nay tiến-bộ quá mạnh, sự giả dối lại càng nhiều, ở đời ta cần phải nên thận trọng.

LƯƠNG-NHỰT-TUÂN.

Khăn đen Suối-đờn

HẠ GIÁ

Tôi còn đương làm những kiểu khăn đặ riêng tùy theo ý mỗi ông; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách lãnh hóa giao ngân sở phí tôi chịu. Quí ông ở gần đây xin mời đến nhà trước xem máy đờn sau để bề lựa khăn cho vừa ý.

Bùng hạng nhứt......... 2$70
Nhiễu gò hoặc cẩm nhung 2 20
Thứ thường ngoài chợ.. 1,10

Nguyễn văn-Búp
Kế nghiệp Suối đờn

par Lai-thiêu (gare) Bình-nhâm

TANAN.

Bữa tiệc đãi mấy thầy Hội-đồng mới đắc cử

Hôm ngày thứ Bảy 16 Avril, là ngày mãn hội nhóm thường niên qui thầy Nghị-viên cũ có thiết một tiệc rượu tại nhà hàng « NAM UNION » (Tanan) đãi 5 thầy Hội-đồng địa hạt mới đắc cử kỳ rồi: Nguyễn-hữu-Tuất tổng An ninh-hạ; Đỗ-văn Phố, tổng Hưng-long; Lê-phú Hữu, tổng Mộc-hóa; Nguyễn-văn-Hội, tổng Thanh-hội-thượng và Huỳnh-văn-Tưởn, tổng Thanh-mục Thượng.

Tiệc đãi cơm Tây, đúng 12 giờ nhập tiệc; trong khi ăn uống mấy thầy trò chuyện cùng nhau rất quyến-luyến và vui-vẻ, tiếng nói pha lẫn với giọng cười. Tiệc rượu nầy là lần thứ nhì ở Tanan. Đến tuần rượu sâm-banh có thầy Nguyễn-ngọc-Huấn tổng An-ninh-thượng đứng dậy đọc một bài chúc-từ như sau đây:

Qui ông, qui thầy,

Tôi rất hân hạnh được đứng ra thay mặt cho mấy thầy Nghị-viên cũ, tỏ vài lời chúc mừng cho 5 thầy Hội-đồng mới vừa đắc cử.

Hôm nay chúng tôi thiết tiệc rượu nầy mà đãi qui thầy, trước là mừng cho 5 thầy được « Lộc vị cao thăng », sau nữa chúng ta kết nghĩa cùng nhau là bạn đồng-liêu đồng-chí, vì nghĩa-vụ ra chung lo cho xã-hội, gánh vác trách nhậm nặng nề nầy, thì chúng ta phải đồng tâm hiệp lực mà cọng biểu đồng tình với nhau, lo bảo thủ quyền-lợi của dân và mở mang cho Tỉnh Tanan càng ngày càng tấn bộ như miền Hậu giang.

Nhà nước lập ra chức Nghị viên là cốt chỉ để thay mặt cho dân trong tỉnh, làm tay trung ương cho Chánh-phủ, cần khi hội-nghị đặng binh vực quyền-lợi của dân chúng, bàn cãi cùng quan Chủ tỉnh rõ những điều nào cần ích cho xứ nầy có đủ sự cần dùng theo lời ước vọng của nhơn dân trong tỉnh.. Đã biết rằng mấy ông nghị-viên ta muốn yêu cầu điều chi cũng khó, ít khi được kết quả song vì cái chức vụ của mình phải tận tâm làm phận sự; dầu được dầu không là do nơi đâu, chớ mình cũng hết lòng thỉnh-cầu với Chánh phủ xin sửa đổi lần lần cho thích hợp theo trình-độ của nhơn dân trong xứ.

Vậy thì chúng ta phải ráng đem hết tâm-chí và kiến-thức ra mà ... cao chức Nghị-viên bổn tỉnh lên cho có giá trị, làm sao cho qui-vị cử-tri trong tổng khỏi tiếc là thăm mà bàu cử chúng ta lên cái địa-vị ấy.

Trước khi dứt lời tôi xin mời qui ông, qui-thầy, dùng ly rượu nầy lấy thảo với chúng tôi và chúc cho tỉnh Tanan vạn tuế.

Dứt lời có thầy Nguyễn-văn-Hội, tổng Thanh-hội-Thượng đứng dậy đáp lời cám tạ như vầy:

Thưa cùng qui thầy Nghị viên cũ,

Tôi lấy làm vinh diệu được đứng ra đây thế mặt cho qui thầy tân Nghị-viên, xin qui ông, qui thầy, cho phép tôi đáp lại đôi lời cám ơn qui thầy Nghị-viên thiết tiệc rượu nầy mà đãi chúng tôi, thì chúng tôi lấy làm thâm cảm cái lòng chiếu-cố của qui thầy. Từ bữa thứ ba đến nay chúng tôi đi hội-nghị, thấy qui thầy có lòng sốt sắng chăm nom lo làm phận sự cho nên ngày nay tỉnh Tanan mới được vẻ-vang như vầy, và được lòng dân công nhận việc hành-vi của qui thầy trong mấy kỳ nhóm hội rồi.

Hôm nay chúng tôi được lòng tin cậy của qui thầy kết nghĩa tri âm cùng chúng tôi thì chúng tôi cũng nguyện kết giây đoàn-thể lại với qui thầy, đặng lo làm việc ích lợi chung trong thời kỳ kinh-tế khuẩn bách nầy, làm sao cho mau thạnh vượng lại như xưa. Chúng tôi lấy làm ngợi khen cái công trình của qui thầy rất nên kịch liệt, thực hành nhiều việc to tác, so sánh các hạt trong Nam kỳ thì tỉnh Tanan là nhỏ nhoi mà được nổi tiếng như vầy thì tài-trí qui thầy thật là kiến-thức, chúng tôi đây cũng nguyện nối chí đoàn anh đi trước; làm sao cho cử tri trong tổng vừa lòng, cùng là dân chúng trong bổn tỉnh đặng hoan nghinh thì chúng tôi mới vui lòng thỏa dạ.

Tôi xin mời qui thầy chung vui tất tình một ly rượu nầy gọi là « Tiệc đoàn-thể của Nghị-viên », sau chúc mừng cho qui thầy được công thành danh toại cho đến kỳ mãn khóa.

Tiệc rượu nầy có ông Võ-văn Thiết, Hội-đồng cải-cách Nam-kỳ, đứng dậy trần tỏ đôi lời vắn tắt mừng cho năm Thầy Nghị-viên mới đắc cử, được lòng dân tin cậy phú thác trách-nhậm cho mấy thầy gánh vác thì mấy thầy phải ráng làm phận sự cho vuông tròn, kẻo bấy lâu nay dân tình tưởng lầm rằng: chức Hội-đồng là cái danh dự riêng của mình cho nên họ đối với qui thầy bình như không có vẻ gì qui trọng và cần cố đến, bởi tại phần đông nhơn dân thấy nhiều ông Nghị-viên ta làm việc cho có chừng, ít ai có lòng sốt-sắng chăm nom lo làm phận sự. Sau nữa ông có đề lời khuyên mấy thầy Hội-đồng phải đồng tâm hiệp ý với nhau mà binh vực quyền-lợi của dân và lo mở mang cho tỉnh Tanan chóng tấn bộ về đường Kinh-tế và Xã-hội.

Kế đó có thầy Lê-phú-Hửu tổng Mộc-hóa đáp lời lại cám ơn ông Võ-văn-Thiết tưởng tình chiếu cố đến chung vui tiệc rượu nầy, và bàn tính những việc ích lợi chung trong xứ. Thầy lại tỏ lời sốt-sắng sẽ đem hết tài-lực ra mà hiệp với 9 Nghị-viên trong tỉnh, dầu gặp phải cái vấn-đề rắc-rối thầy cũng chẳng nệ: nhứt là tổng Mộc-hóa của thầy thì rộng lớn về đường đất chợ tài-chánh rất hẹp hòi, vì điền-địa nơi đó còn hoang vu nhiều, đường xá thì chưa thông thương lấy làm bất tiện cho Hương-chức đi làm việc quan tại tỉnh. Thầy có tỏ mấy điều Thỉnh-cầu của thầy yêu cầu trong kỳ hội nầy sau sẽ kỳ thuật trong tờ biên-bản nhóm hội Nghị-viên.

Một người khách có dự tiệc.
X. X.

Thôi rồi ruộng muối ở Baria!

Cái hại nầy còn bằng mười đám hỏa-tai ở chợ Long-điền hôm trước

Sau khi đám hỏa-tai phát tại 14 ăn phố tiệm ở chợ Long-điền (Bà rịa) ra tro hôm tuần trước, thiệt-hại có ngót mười muôn đồng, thì kế trời xáng xuống một trận mưa đảo mùa rất lớn, mà làm cho ruộng muối bị thiệt hại quá nhiều.

Theo lời bà-con ở tỉnh Baria rồi, thì sự thiệt-hại về ruộng muối nầy còn gấp mười cái nạn lửa cháy trăm ngàn ở chợ Long-điền hôm nọ.

Sự thiệt hại về ruộng muối ở Bà-rịa đây thì về làng Long-điền phần nhiều, rồi kế làng Phước-lễ, Long-thạnh, v... v....

Nạn kia vừa qua, kế xảy ra tai nọ. Trời làm chi cực bấy Trời.

Một cuộc thi cho mấy thầy điều-dưỡng

Theo như khoản thứ chín của nghị-định ngày 18 Juin 1923, đến thứ ba 10 Mai 1932 nầy tại nhà thương Cholon (Hôpital Indigène de Cochinchine) sẽ có một cuộc thi để cho mấy thầy điều-dưỡng thi lên hạng ba (Infirmier principal de 3è classe).

Ai muốn dự thi, hãy nhớ lo gởi đơn xin thi đến dinh Thượng-thơ (Direction locale de la Santé) *trước ngày 1er Mai 1932*

MỘT CÁI TIN NÓI KHÁC

Vụ người đờn-bà vấp té mà chết

Trong số báo hôm qua, chúng tôi có đăng tin một người đờn bà ở làng Phước-lễ (Baria) bị chồng giận đánh mấy bạt-tai, hoảng hồn chạy ra ngoài, chẳng may vấp phải cục gạch té nhào xuống mà chết.

Tin ấy ai nghe đến cũng lấy làm thương hại cho người đờn-bà, cho là cái chết bất-ngờ lắm.

Kế nay lại được tin của một bạn đọc báo gởi đến, cũng cho hay vụ ấy, mà nói khác như vầy:

« Chiều bửa Chúa-nhựt, 17 Avril, « tại làng Phước-lễ, nơi Xóm cát « (Baria) tên Nguyễn-văn-Thông vì có « máu mê cờ-bạc, cứ thả đi đánh mãi; « vợ hết sức khuyên can mà không « được. Nên bửa ấy trong khi anh ta « đương ngồi đánh bài, thì người vợ « đến làm rầy, làm cho anh ta nổi « nóng lên, xô chị ta một cái rất mạnh, « liền té ngửa ra chết tốt ».

Cũng thời một cái chết bất-ngờ mà tin kia nói vậy, tin rầy nói vầy; chẳng hay cái tin nào nói đúng?

Cuộc hát và đánh võ Annam tại tỉnh Thudaumot

Tại tỉnh Thudaumot hôm rày, quan chánh Chủ-tỉnh và ban Trị-sự hội chẩn-tế có thiết lập một cuộc hát-xướng và đánh võ Annam rất đặc-biệt; tưởng tại tỉnh Thudaumot chưa bao giờ mà có được cuộc vui như hồi nầy.

Bắt từ bữa 12, 13 và 14 Avril đã diễn tại Tân-Khánh rồi. Kết-quả được mĩ-mãn lắm. Đêm nào thiên-hạ cũng đều tựu xem nô-nức; đến nỗi hết chỗ ngồi rồi mà công-chúng cũng bằng lòng mua giấy vô đứng xem cho thỏa dạ.

Theo chương-trình thì sau khi diễn tại Tân-Khánh rồi, qua bữa 15, 16 và 17 Avril sẽ diễn tại trường-học Tug-An.

Kế bữa 18 và 19 Avril thì diễn tại Búng. Qua bữa 20 Avril diễn tại Laithieu.

Bữa diễn tại Laithieu đây rất kịch-liệt lắm, và sẽ có bày nhiều trò vui chơi khác.

Bữa 22 và 23 Avril diễn tại Tương-Bình.

Đến bữa 24 và 25 Avril diễn tại Bưng-Cầu.

Rõ thật là một hồi đánh võ Annam rất kịch-liệt phi-thường. Trong đó có nhiều tay võ sĩ đại tài ra mặt. Tưởng người ở Sai on-Cholon cũng nên nhân cơ hội nầy đến xem coi tài võ-nghệ Annam ta có nhiều ngón hay là dường nào!

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 20 Avril 1932.

	20-4	19-4
Nhà-nước..................	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp....	9 90	9 90
Banque Franco Chinoise..	9 90	9 90
Banque de Saigon.........	9 90	9 90
Financ. Fse. et C..........	9 90	9 90
Hong-kong Shanghai.......	9 90	9 90
Chartered-Bank............	9 90	9 90
Sté. Annamite de Crédit...	9 90	9 90

MỄ CỐC

Giá chở đến nhà-máy Cholon, bao lãy luôn giá lúa 68 kilos

Paddy pour riz de choix.....	2$45 à 2$50
Paddy pour riz numéro 1....	2.40 à 2.45
— n. 2.40 °/. Japon	2.15 à 2.20
— n° 2,60/55 °/. Java.	2 10 à 2 15
Paddy alimentaire...........	2.00 à 2 15

Thấy ghê lắm!

Xin sở Hỏa xa Saigon ghé mắt

Chúng tôi xin thuật một chuyện mới xảy ra vừa rồi ra đây, để kiến sở Hỏa-xa Saigon xem mà ghé mắt giùm rồi liệu thế nào ngừa cái tai-nạn ấy.

Bữa 13 Avril vừa rồi, một chiếc xe-hơi số 5.223 hiệu « Peugeot » ở Saigon chạy về Baria. Lẽ tự-nhiên, hễ về ngang Bienhoa thì phải đi qua mấy cái cầu sắt. Nên khi cái xe-hơi nầy đi qua vừa nửa cầu thì gặp phải chuyến xe lửa 2 giờ chiều cũng vừa chạy tới cái cầu ấy. Hai đàng đụng đầu nhau rồi, chết cái xe-hơi rồi còn chi đâu! Làm thế nào cái xe-hơi cũng phải nát ra từng mảnh. Nhưng cũng may, nhờ anh cầm máy trông thấy cái nguy-kịch sắp xảy tới, nên rán hết sức hãm máy lại nên cái xe-hơi mới chạy lướt qua khỏi cầu được.

Lúc ấy cả thảy hành-khách ngồi trên xe-lửa dòm ra coi lớp thì người đi đường thảy đều lấy làm lạ lắm, chẳng rõ tại sao mà cái xe hơi qua cầu được trong giờ đó, là giờ xe lửa sẽ chạy tới? May là cái xe-lửa hãm-máy lại kịp, bằng không thì bao nhiêu mạng người ngồi trong xe « Peugeot » sẽ ra sao? Có lẽ đều bỏ mạng rảo.

Vậy thì cầu xin sở Hỏa xa ghé mắt giùm đến việc nầy, coi có phải là tại chủ gát cổng xe lửa quên chận ngang cái cổng nên xe-hơi không biết mà ngừng: mà tưởng tốt hơn, là theo mấy cái cầu sắt ấy nên làm sao cho có thể để cho các thứ xe đi một bên, còn xe-lửa thì chạy một bên, cho tiện.

Thiệt nhìn cái tấn kịch hôm ấy mà phát ghê. Mãi đến nay nhớ lại viết ra đây mà vẫn còn hồi-hộp. Cái nạn chết chùm trước mắt mà khỏi đó thiệt là may. Cũng không quên khen anh cầm-máy xe-lửa chuyến xe hôm ấy.

HỘI-CHỢ PHỤ NỮ

Sẽ có mấy cô diễn-thuyết

Theo tin nói, thì trong Hội-chợ Phụ-nữ tới đây sẽ có hai nhà nữ-sĩ là cô **VÕ-DIỆU-ANH** và cô **NGỌC-THANH** đăng đàn diễn-thuyết, về vấn-đề « Phụ-nữ » và « Dục-anh ».

Còn cái tin nói cô nữ-sĩ Nam-Minh cũng sẽ diễn-thuyết đó là cái tin lầm. Vì lầm nên bữa rồi đọc Đ. N. N. thấy cô rầy T. L. dữ quá! Cô hỏi: « Tôi xin hỏi ai là người viết bài ấy... » Nghĩ bạn đồng-nghiệp T. L. thiệt là xui! Cái thứ nghe lầm viết lở một chút như vậy là sự thường, có gì đâu mà cũng bị đập bàn vỗ ghế vấn-tra ai là tác-giả.

Xui thiệt! Mà nghĩ cũng là buồn thiệt! Xét vì T. L. mà đăng tin rằng cô Nam-Minh sẽ diễn-thuyết đó cũng không phải là mập béo gì!

Quí vị!

Muốn mướn vẽ hình thiệt tốt đặng làm lời rao cho có hiệu-quả:

Muốn vẽ hình đặng in trong sách, hình vẽ theo yết-thị lời rao buôn bán

Các thứ tranh họa mĩ-thuật thiệt khéo vẽ bằng phấn hoặc bằng dầu, vân vân...

Xin mời đến thương nghị tại

Imprimerie de l'Union
NGUYỄN-VĂN-CỦA
87 rue L. Mossard SAIGON

TIN BẮC-KỲ.

Người tàu « tẩy-chay » Sâm Cao-ly vì cuộc Trung-Nhựt xung đột

Haiduong. — Chiều hôm rồi, có một người Cao-ly, đem một va-ly Sâm đến, nhờ tôi mua giúp cho anh ta ít nhiều. Nhân việc mua Sâm, tôi hỏi dò ra được một câu chuyện.

Người Cao-ly ấy phàn nàn rằng các năm trước « món hàng » của anh ta bán chạy lắm, hằng năm đi bán về, ít cũng để thừa ra được bạc ngàn, không kể tiền tàu bận đi, bận về mỗi chuyến mất trăm bạc với tiền ăn uống là khác. Thế mà năm nay, chỉ vì cuộc Trung-Nhựt xung đột, người Tàu ở các hiệu thuốc bắc trước mua Sâm của họ nay nhứt định tẩy-chay vì Cao-ly là nước thuộc quyền cai trị của Nhựt. Người Tàu đã tẩy-chay Nhựt-hóa thì tẩy-chay luôn cả các thổ sản của Cao-ly.

Cứ như lời anh ta nói thì người Cao-ly sang bán Sâm bên nầy tất cả có 25 người. Hàng bị ế lại mỗi người vừa tiền ăn tiền trọ đỡ đồng mất hai đồng bạc một ngày, tính ra mỗi tháng cả 25 người phải lỗ vốn tới 1.500$

Nam-định, Hải-dương, Hải-phòng, Hanoi, nơi nào người Cao-ly cũng đã từng qua lại nhưng trừ một nhà người Nam-Việt, không thấy một người hay một tiệm buôn khách nào chịu bỏ tiền ra mua Sâm. Thấy sự chi tiêu đã thâm vào vốn rồi, các người hàng Sâm Cao-ly đã nhứt định đến ngày 20 tháng ba ta nầy là cuốn gói kéo nhau về nước.

C. D.

Ai muốn cưới vợ gà con năm nay?

Nhà giàu nên đến mua hột xoàn (hột nhỏ tới 8-10-12 hột một carat) giá rẻ lạ lùng; hãy đến tiệm ông Hội-đồng François Sự, 68 Bd Bonnard Saigon đừng mua đâu mắc uổng tiền.

Còn nhà khá nên mua hột đá vì tiệm ông có bán thứ hột đá thiệt chói tốt em-em hột xoàn.

Nơi đáng tin cậy không gạt được.

MUỐN BÁN

Một cái xe **Camionnette Citroën** giá 400$ hay là đổi xe torpédo.

Do tại 302 đường Paul-Blanchy — Saigon

Ai muốn?....

Có một người đờn-bà có con học tại trường Bổn-quốc; hiện giờ bà có ảnh năm ba vị học-sanh cũng học tại trường bổn-quốc về ăn-ở tại nhà bà. Bà hết lòng chăm-nom lo-lắng việc ở-ăn rất tử-tế lắm.

Vậy những nhà nào ở xa, có con lưu học tại trường Bổn-quốc đây, muốn cho được có nơi ở-ăn tử-tế, khỏi lo ngại điều chi, thì nên tìm đến nhà bà mà gởi gắm. Bà sẵn lòng chiếu-cố.

Nhà bà ở tại số 242, đường Chasseloup-Laubat, Saigon.

Thuốc thụt **INJECTION PEYRARD**

thứ thuốc thụt nầy chế ra đã lâu ai cũng nhận là linh nghiệm hơn các thứ khác. Để chị bệnh lậu, mới hay lâu điều khỏi cả. Trong 232 người Arap thì 231 khỏi hết ...

FEUILLETON Nº 15 DU 20/4/32.

Cọng tình sanh cọng-sản

VIII

Nói rồi lại nói với ba Tào: « Cháu làm như vầy cũng đủ nhục cho bác rồi. Vậy xin cháu tha bác đi! »

Kế một lát bà Cả chạy về lấy giấy nợ và bạc đem qua nói: « Đó tiền đó! Hồi nảy bác không biết chuyện gì nên la hoảng, bây giờ bác thấy rõ cớ sự rồi thì cháu làm như vậy cũng đủ cho thằng già-chó nầy nó dội quần mà! Bác xin cháu nới tay cho nó »

Ba Tào. — Bác muốn vậy thì xin mời mấy người lối xóm lại đây họ làm chứng rồi tôi thả ra cho.

Đoạn bà Cả mới ra nói với ba Chà, hai Phụng, sáu Dành, hai Tấn vô làm chứng, rồi đó ba Tào mở trói cho ông Cả Lương. Ông Cả Lương bèn lật-đật mặc quần lại rồi đi tuốt ra cửa sau lên về mất.

Công việc xong rồi lại nghe trong nhà Cả Lương tiếng bà Cả vừa la vừa mắng: « Đó! tốt dữ da! Rồi đây đội quần mà đi! Con người ta già tới tuần tuổi nầy mà còn không biết xấu tốt gì hết, đi lấy vợ người ta. Nhè lấy cái con nó đáng là con là cháu mình chớ! »

Ông cả Lương cứ năn-nỉ xin nói nho-nhỏ, còn bà Cả cứ la: « Tôi không chịu nói nhỏ. Tôi còn muốn nói làm sao cho thiên-hạ biết hết kia! »

IX

Qua bữa sau thiên-hạ nhứt là ở lối xóm đồn rùm vụ Cả Lương lấy vợ ba Tào.

Còn cậu hai Nhâm thì tính thầm rằng: Nếu như vầy làm sao mình gần gũi được với cô bảy, nên mưu ra một kế thiệt độc. Hai Nhâm bèn đi kiếm Cả Lương mà bàn tính việc trả thù. Ban đầu Cả Lương nói: « Ối! việc rồi thôi bỏ qua, bây giờ nếu làm ra không ích gì ».

Hai Nhâm. — Bác nói sao vậy? Vì tôi có nghe ít ngày đây sẽ bày lễ ăn thượng tuần cho ông cụ là ông-già bác, lẽ ấy làm ra cốt ăn mừng nên nghe nói bày ra mấy ngọ kinh và hát bè hát bội rình rang lắm. Chừng đó làm sao cũng mời ông kia bà nọ, và làng xóm đến chia vui. Nếu bác chịu mang cái nhục đó không chịu rửa đi, thì mặt mũi nào bác ngó người ta được. Theo ý tôi thì bác phải nên trừ thằng ba Tào đi mà rửa nhục, kẻo để vậy hễ bác đi tới đâu cũng bị chúng chê cười tới đó.

Cả Lương ngẫm nghĩ một hồi: « Nếu muốn làm ra thì thật chẳng dễ, vậy cậu có chước gì hay xin chỉ giùm ».

Hai Nhâm. — Bây giờ có gì khó. Muốn đánh đổ cái sự bàn tán bàn nghị của thiên-hạ đi, vì việc hôm qua hôm kia đó tuy là thằng ba Tào làm ra, nhưng chưa có ai hay cho nhiều. Vậy bác muốn làm cho thằng ba Tào nó đi biệt xứ nầy, thì bác chịu tốn chừng một hai trăm đồng thì nó không còn trông gì ở xứ nầy nữa. Tôi có quen biết một ông thầy cao ấn lắm, hễ ếm một lá bùa thì thằng ba Tào phải tiêu.

Cả Lương nghe nói có dạ mừng thầm nên hỏi phăn tới.

Hai Nhâm. — Chẳng tôi có quen biết với một cậu bếp mã-tà mà làm lính-kín. Cậu ấy được quan tin-dụng lắm, hễ cậu ta nói điều gì thì quan nghe điều ấy, vì cậu đã bắt được nhiều đám trộm cướp và súng lậu rồi, nên bây giờ nếu bác chịu tốn vài trăm bạc, lo lót với cậu rồi bắt thằng ba Tào liền, còn nếu có đòi bác thì bác cứ việc khai vầy vầy...

Cả Lương nghe lọt vào tai liền cậy hai Nhâm tìm bếp Quạ mà bàn tính việc ấy.

Cách vài ngày sau, bếp Quạ bẩm quan nói rằng có một đảng cọng-sản mới đây nó bắt Cả Lương trói lại và biểu phải đem tiền chuộc mạng. Cả Lương có chịu cho bọn ấy 300$00, thế mà không dám đi cáo-báo với quan làng vì bọn ấy có súng-ống, dữ lắm, hễ nó nói giết thì giết, nên sợ chúng nó trả thù. Ngày nay cậu ta mới bắt được ổ của tên đầu-đảng rồi.

Quan trên vì đã thấy tên bếp Quạ có bắt được nhiều đám rồi nên chuyện nầy cũng ngỡ là thiệt, liền đánh dây thép cho quan Biện-lý và Chủ-tỉnh nói rằng mới bắt được một ổ cọng-sản.

Còn bếp Quạ bẩm với quan rồi thì quan cho hai ba tên lính đi với bếp Quạ bắt ba Tào đem về để tại trại. Bếp Quạ vừa tra vừa biểu ba Tào phải khai rằng mình là cọng-sản. Ba Tào cứ lời thiệt khai ngay nói rằng cả Lương lấy vợ nó nên nó về bắt được, cả Lương có cho nó 100$ và xé một cái giấy nợ 200$ mà thôi chớ không biết cọng-sản gì hết.

Đến chừng đem tới quan trên, thì quan trên tra hỏi, cả Lương cũng phao rằng ba Tào khi không bắt trói mà đòi phải đem tiền chuộc mạng. Còn hỏi ba Tào thì ba Tào cứ khai trước sau như một, duy có chừng có kẻ nói vầy, người nói khác.

Tra xét xong rồi, quan trên giải nội vụ lên Tòa Vĩnh-long.

(Còn nữa).

Savon Cadum
pour la toilette et le bain

Phẩm nhiều thứ xà-bong thường dùng, người ta hay trộn một thứ muối chất mầu quá, bọ dùng thứ mỡ bò đóng đặc tinh sạch và nhiều chất vô lối có thể làm cho da người không được mát mẻ và làm hại cho sự mạnh khỏe của da thật là khác.

Làm sao mà biết chắc được một thứ xà-bong trong sạch ? Duy có đúng tại hiệu mà thôi. Nếu lấm nó uống và ăn, thì người ấy sẽ chung tỏ vô lối chung lông người ta, nó ông đó dơ dáy ra hết và làm cho lỗ chung lông được thông thả no nắp như thường, sự đó là điều cần nhứt làm cho da thịt trở nên tươi tốt.

Thứ xà-bong CADUM thì có nhiều bọt và chất mỡ, nấy làm ấy sẽ chung tỏ vô lỗ chung lông người ta, nó ông đó dơ dáy ra hết và làm cho lỗ chung lông được thông thả no nắp như thường, sự đó là điều cần nhứt làm cho da thịt trở nên tươi tốt.

Thứ xà-bong CADUM lại còn lợi hơn các thứ khác nữa vì dùng nó tới hết mới rã và lại còn cứng bằng hai hơn mấy thứ xà-bong thường.

Ngoài da của người ta có muôn triệu lỗ chung lông ăn suốt hoạt động cho ghê vậy, nếu ăn bị nghẹt hoặc bởi bụi bặm cùng các vật gì dơ dáy khác bít đi thì lỗ chung lông công phải hết nở hấp được, vì thế mà nước ta phải đổi mau, ngoài da thì nổi mụn và ngứa ngáy ít mình.

Thứ xà-bong CADUM thì có nhiều bọt và chất mỡ, nấy làm ấy sẽ chung tỏ vô lỗ chung lông người ta, nó ông đó dơ dáy ra hết và làm cho lỗ chung lông được thông thả no nắp như thường, sự đó là điều cần nhứt làm cho da thịt trở nên tươi tốt.

Cách làm của thứ xà-bong CADUM thì thiết kỹ lưỡng, người ta dùng toàn vật dụng tinh khiết nên cho sự vệ sanh kỹ lưỡng ấy mà dùng xà-bong này thì nước da trở nên mình mát, bạp lên phép vệ-sanh và trở nên trắng trẻo.

Đại-lý độc quyền tại Lôn ; Pháp POINSARD & VEYRET

HAI «VẬN ĐỘNG GIA» VẤN ĐÁP

— Cha chả ! sao tôi đánh chơi có mấy hiệp, mà nghe trong mình rủ liệt, đầu nặng, mắt lòa, mệt thở không ra hơi, còn bạn coi khỏe quá. Tại sao vậy bạn ?

— Tại bạn yếu, hồi trước tôi cũng vậy đa. Nhờ có anh em chỉ biểu mua thuốc « *HUYẾT-TRUNG-BỬU* » của Nhị-Thiên-Đường uống và mua « *VẠN-ỨNG-NHỊ THIÊN-ĐẦU* » thoa, nên bây giờ tôi mới đặng như vầy đây.

— Thiệt vậy sao bạn ?

— Thiệt chớ, bạn tưởng tôi nói chơi sao. « *HUYẾT-TRUNG-BỬU* » là một thứ thuốc có thể làm cho mình thêm sức mạnh mẽ, trang kiện tinh thần, điều hòa thuyết mạch. Còn thứ dầu Nhị-Thiên-Đường dùng đến để thấu tính nào, bá phát bá trúng, công hiệu như thần. Hai thứ thuốc nầy rất đại hữu ích cho các vận động gia, thể thao, thể dục vậy.

Bạn cứ mua uống thử, rồi mới là biết lời tôi nói thật.

DÂU "*CRESYL*" THIỆT
vẫn tự nhiên nhựa chắc chắn đã thử theo cách bác học, có một mình đầu nhãn :
CRESYL-JEYES
ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OẠN — LÀM HẾT MƯI HÔI HÁM
PHÒNG NGỪA BỊNH OẠN
THIỆT HỮU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG
MẤY CÔNG CỐI ĐỒNG CHÚ Ấy khác các bông nhãn hiệu "CRESYL-JEYES"

SIROP PEYRARD
(NƯỚC-ĐƯỜNG PÊ-RA)
ở tỉnh ALGER và
MẬT-HOÀN PÊ-RA số 2
Thần hiệu trừ tiệt bịnh
GIANG-MAI
BÁN Ở CÁC HÀNG BÁO-CHẾ TÂY LỚN
NHÀ CHUYÊN-MÔN PÊ-RA (PEYRARD)
ở số nhà 46, phố Grenelle, PARIS

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM
để chữa
BỊNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh
SIGMARGYL
Thuốc SIGMARGYL trước có ba thân hiệu để thí nghiệm về Bịnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL nầy chữa ngay ở mấy vẻ ở các nơi bịnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của Bịnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến vị, thuốc nầy là một thứ thuốc trừ hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu.
THAY ƯỚC THUỐC TIÊM
Cần ra tại
LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
số 2, Place Théâtre-Français - PARIS
Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở khắp nơi.

Bình sang độc và đường tiểu-tiện của đờn-ông

Là một quyển sách rất có ích để cứu bịnh cứu khổ cho phần đông các bạn thiếu-niên.

Ông Lương-ý Trương văn Quế rất dày công soạn ra một cách kỹ lưỡng tinh-tường.

Giá mỗi quyển 0 $ 90. — Ở xa gởi thêm 1 $ 00.

Có để bán tại NHÀ IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỬA, 57 rue Lucien Mossard Saigon.

Lựa sách mà đọc

Người đã đọn và in truyện Phong-thần, Tiền, hậu Anh hùng, Lục-mẫu-đơn, Vĩnh-khánh-thăng-bình, Tiền hậu Vân-tiên, Nữ-tú-tài, Yên-anh-phá Huấn-nam, Huấn-nữ, Kim-Vân-Kiều, Nhị thập-tứ-hiếu, Văn quốc-ngữ, v. v. là những sách mà nhơn-từ đăng Lục-châu khen tặng 20 năm rồi, nay noi theo lục kim-thời mà khởi in theo thứ-tự những sách rất có giá-trị là 1° Cờ-thâm họa-thâm, Ân-mang nhiệm-mầu, Tình-duyên thâm-trọng (8 cuốn), 3° Thi-pháp diễn-giải (Phép-tắc làm thơ, truyện, ngâm, phú v. v.). 4° Trân-châu kỳ duyên.

Truyện sách của người làm, lời nói nghiêm-chỉnh, không đôi-đát, không trăng-lập, đăng toàn tiếng Nam-kỳ, chẳng để chữ Tàu gương Bắc, cả hình viết không sai, ước dung để trẻ em tập cho tráng Orthographe chữ Quốc-ngữ cũng tiện.

Khuyên người trọng phong-hóa lễ-nghi, ưa lời nghiêm nghị, tránh đầu tối bại, xa giọng lả-lơi, nên mua mà xem thì đặng tiêu-khiển và đại-ích cho con cháu nhờ.

** Mới in rồi cuốn « Cờ-thâm Hoa-thâm » giá bán 0 $ 20 rất rẻ*

Hỏi nơi nhà in Nguyễn-văn-Việt, 85 87, rue d'Ormay, Saigon.

Vừa khéo vừa kỹ

Đã lâu, chúng tôi vẫn chuyên về đường thiệt-nghề ép, lãnh làm nhà-cửa và đình miếu, ấy là cái sở-trường. Hết-luận muốn làm bằng cây chi, chúng tôi cũng sẵn có. Làm hoàn-thành rồi đem tới dưng. Lại cũng có đóng bàn tủ nhiều kiểu khéo đẹp và kỹ-uống, ai dùng cũng được vừa ý và khen ngợi. Nhưng là đóng toàn bằng cây danh-mộc.

Vậy mong đồng-bào xa gần đều một lòng chiếu-cố, chúng tôi lấy làm hân-hạnh và cảm-tạ lắm.

Nay kính cáo

Nguyễn-văn-Vinh dit Dưỡng
tại gare xe-lửa Lai-thiêu,

CỨ MỖI NGÀY
lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HƯỜN
CỦA ÔNG
Lương-ý DEHAUT
uống trước khi đùng cơm,
thì CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN
THUỐC HƯỜN nầy trị cho chứng bịnh nguy hiểm bởi tại huyết hư hay là ăn không tiêu mà sanh ra
NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU,
NẶNG BỤNG TỨ, CHÓNG MẶT.
KHÔNG THƯ THỚI
BÁN TẠI NHÀ ông Lương-ý DEHAUT, 147, Pasteur Saïgon-Cholon, chỗ khác mua nơi tiệm thuốc.

Hãy này mua cho đặng thứ sữa hiệu này.

Nhiều trẻ nhỏ uống sữa tươi mà không được tiêu

Vì đó sữa ấy phải hiệu ra nơi xứ làm sữa có danh tiếng và cách vô hộp rất kỹ càng mà uống không tranh khỏi được.

Hết thảy trẻ nhỏ uống sữa được mau tiêu

Sữa hiệu « GLORIA » đã tốt và bảo-chế rất kỹ lưỡng, và lại chịu thí nghiệm một cách đặt biệt, vì vậy nên sữa ấy rất tốt chẳng khác gì sữa mẹ cho con bú.

Hãy cho những trẻ nhỏ uống sữa hiệu

GLORIA
"Le lait parfait"

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAÏQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ mầu và các vật dùng theo ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị lên xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới bổn-hiệu sẽ gởi cho.

Dây thép nhà Lắc (Adresse télégraphique) MARACANO — SAIGON

VỀ RA THƯƠNG THÁ
bảng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui, gần trại linh tập Ô-ma.

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH
NHƯ XƯA.

Khi ai đau thận nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bệnh sẽ khỏi ngay, lại xét làm việc dễ giàng. Và, nếu ai nhức đầu, chóng mặt, mất ngủ và đau nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chứ danh rất công hiệu cho các bịnh sau nầy :

Đau-lưng — Nước tiểu đục — Cóc ở trong bàng-quang
Bệnh thấp — Sưng bàng-quang
Đau-gang-thắt lưng — Quá lợi tiểu — Huyết sấu sinh mước tiểu vàng
Sưng-mắt-cá-chân

Một hộp 8$50 **PILULES FOSTER** Đại Bịnh 14$65
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Bán tại các hàng bào chế tây và gởi mua tại nhà H. BINAC, Pharm. số 28 Phố Ferdinand, PARIS.

Feuilleton n° 365

HIỆP-NGHĨA TIỂU-THUYẾT

俠義小說

Tục Tiểu Ngũ-Nghĩa

續小五義

(Tiếp theo)

HỒI THỨ MỘT TRĂM LỄ MỘT

Khai-phong-phủ Bao-Công mất tướng-ấn, Ngũ-bình-Thân Tứ-Lương gặp San-Vương.

(Nguyên đó là Hàng-Chương, hồi lâu lại đến Khai-phong-phủ mà viếng Bao-tướng-gia và anh em lớn nhỏ một lần, đặng nghe thử coi có việc chi hay không?)

Lúc ấy Tương-Bình đem việc bị trộm y-quan-bảo-đái của lịnh Muôn-Nâm, chúng nó đem và Đoàn-thành-tử, giấu tại Tàng-trân-lâu, nay đã phá Tàng-trân-lâu mà lấy về được rồi; Song còn Bạch-cúc-Mon thì chưa bắt được, mới hồi tối hôm qua nầy đây lại bị trộm mất ấn-tín của Bao-tướng-gia thêm nữa; đâu đuôi gốc ngọn thuật hết một hồi Hàng Chương nghe nói cũng là giựt mình.

Nam-Hiệp bèn dắc Hàng-Chương vào tham yết tướng-gia, rồi mời dắc nhau ra ngoài mà nghị việc đi lên Triển-thiên-lãnh, Tương-Bình mới cậy Hàng-Chương ở lại coi nhà, Nam-Hiệp sợ e Hàng-Chương một mình có thể, bèn để hai anh em họ Hình ở lại mà giúp sức với Hàng-Chương; bèn kêu hai anh em họ Hình mà dặng rằng: « Hai anh em phải hiệp lực với Hàng-lão-gia, rằng lưu tâm mà bảo-hộ tướng-gia cho cẩn thận mới được. » Ba người đều gật đầu mà lãnh mạng.

Tương-Bình lại kêu Tứ-Lương mà nói rằng; « Triển-thiên-lãnh đường núi hiểm nguy lắm, vậy thì chúng phải đi trước mà thăm cha chúng ra mới được, vì cái nghề đi đường núi thì không có ai bằng cha chúng bao giờ. »

Tứ-Lương nói: « Bây giờ chúng đi thăm cha chúng, phải xuống mà hỏi nhau lại đây hay sao? »

Tương-Bình nói: « Không phải, chúng đi trước đi, rồi sau mấy anh em chú sẽ đi theo, lấy ải Đồng-quan mà làm chỗ ước hẹn, khi hai cha con chúng đến tại chỗ Đồng-quan rồi thì phải hỏi thăm người ta, như bọn chú đi qua khỏi ải ấy rồi thì hai cha con chúng phải đi riết theo; còn như bọn chú chưa đến, thì hai cha con chúng phải ở lại đó mà chờ; đặng có hiệp nhau một đoàn mà đi. »

Tứ-Lương bèn sắm sửa đem đồ ứng dụng theo mình, rồi từ biệt, ai nấy, ra ngã tây-môn, lấy Khai-phong-phủ, nhắm San-tây đi riết.

Đi dọc đường chỉ cứ ngày đi đêm nghỉ, khát uống đói ăn, chẳng có đều chi lạ.

Bữa nọ Tứ-Lương về đến nhà rồi, trong nhà lớn nhỏ thấy đều mừng rỡ; Tứ-Lương bèn đi thẳng vào nhà trong mà lạy mừng mẹ. Lão-thái-thái xem thấy Tứ-Lương về nhà thì mừng rỡ chẳng cùng. Tứ-Lương lạy mừng mẹ xong rồi bèn ngồi lại một bên và hỏi thăm mẹ rằng: « Chẳng hay cha con đi đâu mà không thấy ở nhà vậy mẹ? »

Lão-thái-thái nói: « Từ lâu con đi xuống Kinh-sư rồi cách chẳng mấy ngày cha con cũng đi lên Hiệp-tây, vì bữa nọ cha con có gặp một người bạn tổng giáu, *(bạn tổng-giáu là bạn chơi với nhau từ hồi thuở nhỏ)* người ấy tên là Đồm-đạo-Hòa, ông ấy lại còn một người sư-huynh họ Lữ, kêu là Lữ-bạo-gia, ở tại một tòa miễu vô, miễu ấy kêu là Thượng-thanh cung, ông đạo ấy rất cha con đi lên Hiệp-tây mà chơi cho giải muộn; nên cha con đã theo Điêm-đạo-gia mà lên Hiệp-tây rồi. »

Tứ-Lương nói: « Thiệt là rủi cho con quá, vì nay ở dưới Kinh-đô có việc cần kíp, nên Tương-tứ-Thúc mới sai con về đây mà thăm cha con; không dè mà cha con lại đi khỏi. »

Lão-thái-thái hỏi: « Vậy chớ việc chi mà cần kíp lắm vậy con? »

Tứ-Lương bèn đem bất đầu đuôi gốc ngọn mà thuật lại một hồi. Lão-thái-thái nghe rõ trước sau rồi bèn nói rằng; « Thiệt cũng là rủi cho con lắm đó vậy lại cha con mà đi đó, cũng không định ngày nào mà về. »

Tứ-Lương nói: « Không biết đây mà lên Thượng-thanh-cung phải đi ngã nào? »

(Mai tiếp).

AGENCE IMMOBILIÈRE DE L'INDOCHINE

211 213 Rue Catinat et Angle Rue d'Espagne

SAIGON

Téléphone 990

CODE LDGAGNE INTERNATIONAL

A. I. D. L. I.

MUA BÁN — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà vườn, phố, hàng buôn — Cho mướn nhà vườn, nhà ở phố, gia đình hàng tại Saïgon, Dalat, Cap Saint-Jacques v. v... — Cho vay cách giản tiện có thế chưn. — Lãnh cai quản huê lợi. — Lãnh cai quản nhà cửa. — Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm soát vườn tược. — Đòi chác và giao thông

Xin hãy do nơi bà DE LA SOUCHÈRE.

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

HỌC LÀM PHÁP VĂN

của ông TRẦN-VĂN-THẠCH

Pháp-văn cử nhân — Giáo-sư

(Một phần là những bài đã đăng trong báo CÔNG-LUẬN)

Dùng tiếng An-nam dạy tiếng Pháp

Bực cấp bằng Sơ-học đến Trung-học Tốt-nghiệp

đọc đều có ích

Bán sỉ và lẻ do nơi: M. TRƯƠNG VĂN-TUẤN

158, Rue d'Espagne — Saïgon

Mỗi cuốn: 0$90 — Giấy mang-da trước: 1$10

CHỪNG NÀO ĐỨA TRẺ ĐÃ LỚN LÊN

MÀ SỮA KHÔNG ĐỦ CHO NÓ DÙNG

THÌ PHẢI CHO NÓ ĂN BỘT SỮA

NESTLE

HIỆU

CON-CHIM

là một thứ vật thực lành, bổ và dễ tiêu hóa

Hãng NESTLE số 35 đường Mac-Mahon có sách dạy nuôi dưỡng con nít bằng chữ quốc-ngữ của bác-sĩ Vidal, quí Bà quí Cô muốn dùng xin hỏi tại hãng sẽ gởi tặng.

HÃNG LÁNH CẤT VÀ SỬA NHÀ PHỐ

J. V. CANOVA

Cất bằng gạch

Đóc bằng sạn

Lãnh tu bổ nhà cửa

CÔNG CUỘC CẤT THEO MI-THUẬT KIM THỜI

Đá cẩm thạch — Gạch bông — Sạn đóc — Pa ông giá

Dây thép nói số 812 — SAIGON — 15, Rue LUCIEN LACOUTURE

XÀ BONG

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Quí Bà, quí cô muốn giữ gìn da mặt cho mịn màng, xinh đẹp; khỏi sợ mụn và tàn nhan. Thì có chỉ cho bằng dùng « *Xà-bong Vệ Sanh* » của Nhị thiên Đường ở tại *Cholon* đường Canton số 47, mà rửa mặt mỗi ngày. Nếu có em nhỏ, dùng *Xà bong* nầy mà tắm thì chẳng hề sanh ghẻ chốc, lại trắng trẻo dễ thương; dùng mà giặt đồ thì cảm màu không phai lợt.

Vật quí khó tìm. Quí bà quí cô nên lưu tâm chỗ đó.

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG

47 -:- RUE DE CANTON -:- 47

CHOLON

Enterobyl

ỐNG-TÊ-RÔ-BI-LỞ

THUỐC CHỮA LẢ GAN

một sang uống 2 thìa cà phê (thìa uống cà-phê) thuốc nội nhỏ giọt vào nước lã

Thiếu máu — Bệnh gầy mòn — Bệnh lác tế — Bệnh gầy mòn — Bệnh ngoài da — Bệnh ở cái ruột già

E. DEHAUSSY, dược sĩ hạng nhất, cựu nội trú của các nhà thương Đô-thành Cố nhân thông cách-trí. Người làm đến sơ nhơn chuyên-môn hạng nhất đại-học môn thuốc, số 62, Rue Nationale, LILLE (France)

BÁN TẠI NHỮNG HÃNG THUỐC LỚN CÁC NƠI

AUX JEUNES MÈRES

Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner du lait riche, et, seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger, mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir, de sélectionner les aliments et d'écarter délibérément ceux qui, bien qu'agréables, sont ou néfastes ou de digestion malaisée.
Pris comme base de l'alimentation journalière, adopté comme premier repas, comme goûter, et le plus souvent possible comme adjuvant au repas du soir, le Phoscao fortifie la maman et lui permet de donner au nourrisson un lait sain, riche, fécond, véritable philtre de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui dépense pour deux; il lui conserve toute son intégrité physique et assure à l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO

Le plus parfait régulateur des fonctions digestives

Le plus exquis des déjeuners — *Le plus puissant des reconstituants*

SERVOI FRANCO D'UNE BOITE-ÉCHANTILLON

167

Bột PHOSCAO

Có trữ bán khắp mọi nơi

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHẾ PHÙ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tướng đau là lành bịnh đau Can, tì phế phù, không để nó làm cho bởi đau mỗi đây mỗi lát mà thôi. Bởi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhiệt ai ai cũng muốn trừ cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu cứu mạng vì nó làm cho Can, tì phế phù được trong sạch, lang ấy chuyển vận đồng nhơn mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mắc trướng, sinh ruột sưng bao tử sưng ruột, đau gan; muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như cô trông trắng trông gà đau bụng thấp, vật lỏi lói và các chứng bịnh nặng hơn nữa trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*

Thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chánh-sở: hãng ở thành JEUMONT (tỉnh NORD).

PHẢI COI CHỪNG ĐỠ GIẢ MẠO

NHỚ NHÀI CÁI KÝ TÊN: MYDI

SANTAL MIDY

(Săn-tan Mi-dỵ)

Thuốc nầy hiện và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới cũ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có dòng hiệu MIDY

Buôn bán lớn, số 8, Đường Vivienne, Paris

Trong mấy nhà Thuốc

TIRAGE 2.500 EXEMPLAIRES

Le Gérant: LÂM-VĂN-NGỌ

IMPRIMERIE DE L'UNION TÂN-VĂN

Directeur Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIẾT

13, Rue Lucien Mossard — SAIGON

Feuilleton n° 25

Tình - Nhơn Diệm - Sử

Chữ tình là chữ chi chi
Làm cho trai gái say mê vì tình.
XUÂN KHUÊ MỘNG

Vương-Kiều

(Tiếp theo)

Hôm ấy Vương-phu-nhơn dọn tiệc rượu, thỉnh Mai-nhơn ấu tiệc tại hậu đường (nhà phía sau), vợ chồng Vương thông-phán và Mai-nhơn đồng bàn ngồi, có Vương-Kiều đứng bên bồi tiếp. Vương-Kiều biết Mai-nhơn cầu hôn không được, nàng là cô đa sầu phiền, nhưng nàng đã hung làm thinh, không dám nói tới việc ấy.

Sau khi tiệc rượu đã mãn, vợ chồng Vương-thông-phán bước ra phía ngoài, vì hơi rượu nồng nực trong mình nên vợ chồng ông bước ra phía ngoài hóng mát. Mai-nhơn thầy Vương-kiều còn đứng đó, bèn nhắm mắt nằng tới bên mà nói nhỏ rằng: Tiểu-thơ phải tình-nhơn của Hậu-Khanh chăng. Hậu-Khanh có gởi riêng một bao thơ, biểu tôi giao tay Tiểu-thơ cầm mất, Vương Kiều gắc đầu thưa phải: coi bộ nàng nước mắt rưng rưng, thầy vậy cũng cảm tình, Mai-nhơn châu mày biến sắc, Mai-nhơn bèn lấy bao thơ trong tới áo, giao tại tay Vương-Kiều. Vương-Kiều có dạ e dè, chưa dám mở bao thơ xem rõ, nàng bỏ bao thơ trong túi gấm kỹ, lui gót vào tư phòng, liền đó nàng mở thơ xem khiến nàng ruột đau từ đoạn, nàng chơng đên viết thơ để sẵn, dặng hồi âm lại cho Hậu-Khanh.

Sáng ngày Mai nhơn nhắc lại việc cầu hôn, nói hết lời ngọn tiếng ngọt. Vương-thông phán cũng từ chối nhơn hữu trước chẳng nghe lời của Mai-nhơn. ông ta nghe Mai-nhơn nói mãi trái tai, ông nổi gân mà nói: Anh kia..... anh làm mai sao khó vậy, anh biểu tôi gả con cho thằng kẻ tôi hằng cầu, tôi ra anh khinh dể phép luật của Triều-đình, nếu tôi nghe lời của anh, thời tôi bị mang xiềng không khỏi. Mai-nhơn nghe nói rằng lời phát giận bèn từ biệt vợ chồng Vương-thông-phán ra về. Vương-Kiều lén gửi thơ cho Mai-nhơn, là nàng đáp lại bức thơ của Hậu-Khanh vậy.

Mai-nhơn trở về bôn bả, thuật chuyện Vương-thông phán không chịu gả con, kế Mai-nhơn đem bao thơ của Vương-Kiều, giao tại tay Hậu-Khanh liền đó, Hậu-Khanh xem thơ Vương-Kiều đáp lại, lời than vãn tỏ hết sự tình, chàng xem đi xem lại mấy lần, cứ cầm bức thơ rơi lụy, vì sự cầu hôn không toại nguyện, chàng thương nhớ Vương-Kiều phát khóc sụt sùi. Đương khi hăng gió xem trăng, không xiết nỗi than dài thở vắn, chàng nghĩ chỗ tình duyên ngăn trở, không biết sao tính cho vuông tròn bởi vậy chàng Hậu-Khanh nằm miết tại thư-phòng, vì sự buồn mà xem sách không được.

Lần trước Hậu-Khanh quen biết một nàng Kỹ-nữ tên hiệu Đình-liễu-Liễu Kỹ-nữ kia ở tại Phủ-thừa, Thành-đô Soái-phủ có yêu mến bởi Đình-liễu-Liễu nhan sắc xinh đẹp tiếng đồn ca thi hoa đủ nghề, Soái-phủ khiến nàng hôm sớm chầu hầu cũng như Tì-thiếp của ngài một thứ, song nàng thầy Hậu-Khanh trai tơ hành lễ, vẫn có lòng ái mộ Hậu-Khanh, tuy nàng ở Phủ-thự mặc dầu, thường lánh mặt cùng Hậu-Khanh hội diện, nhưng Hậu-Khanh còn nhỏ tuổi hàm học chẳng lấy hoa nguyệt làm đều, vì chẳng ghét bọn Kỹ-nữ mãi dâm, chẳng muốn thân cận với nàng kia mang xấu, chẳng quen biết nàng chỉ nơi môi miệng, chớ không chủ ý đối bạn với nàng sau khi Hậu Khanh thi rớt về nhà, Đình-liễu-Liễu khiến người đu dỗ chàng hết sức thế mà Hậu Khanh kiếm cớ từ chối, chẳng tại hội diện với nàng.

Đến khi Hậu-Khanh cầu hôn với Vương không xong, chàng vì nỗi hất tình ngao ngán, có Trần-trọng-Du cùng nàng tỉnh Trọng-Du tới phòng khác, khi Trọng-Du bồi tiếp Trọng-Du thấu đêm, còn Hậu Khanh trằm nghĩ tại phòng của nàng, nàng biến thân cho Hậu Khanh giỡn cợt.

hoi tiếp.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỐN NẠT DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp
Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)
và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢN-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP-tI-SAIGON số 26, đường Chaigneau
Chi nganh ở tại Hanoi số 19 đường Borgnis Desbordes

Muốn lập vốn
Muốn lập tư bổn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của hội VẠN QUỐC TIẾT-KIỆM
— Vé 1.000 đồng —
mỗi tháng góp 8 đồng
— Vé 500 đồng —
mỗi tháng góp 4 đồng
— Vé 250 đồng —
mỗi tháng đóng 2 đồng.

Mỗi tháng đều có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được Hội trả tiền lại nguyên cái vé, lại khỏi góp tiền nữa.

Còn nếu không trúng số, thì mãng hạn giao kèo, Hội trả đủ số bạc lại, và được chia 33, 33⅓ tiền lời của Hội.

Chúng tôi sẽ gởi sách cả nghĩa rõ các điều-lệ, cho chư vị nào muốn rõ cách thức mua vé ấn Hội

LE SURMENAGE DE L'ESTOMAC

Dans notre vie fiévreuse nous n'avons plus le temps de mâcher, et d'insaliver nos aliments, nous avalons les bouchées triples, à la hâte telles quelles, et il se trouve ainsi que par la suppression d'une préliminaire formidable, nous compromettons, dès le début, le travail de la digestion. L'estomac fonctionnant mal produit des tiraillements, des dilatations, des crampes, des pertes, des migraines. Pour supprimer ces douloureux malaises il faut mettre l'estomac au repos. Pour reposer l'estomac sans affaiblir l'organisme, il suffit de suivre pendant quelques semaines le régime du délicieux Phoscao, aliment reconstituant dont l'assimilation n'exige aucun effort puisqu'il est digéré par les estomacs les plus délicats et les plus délabrés.

PHOSCAO

Le plus exquis des déjeuners, le plus puissant des reconstituants, le plus parfait régulateur des fonctions digestives. Le Phoscao convient à tous les tempéraments, et son régime est conseillé par tous les Médecins aux lymphatiques comme aux malades, aux convalescents, aux surmenés, aux nourrices et aux vieillards

ENVOI GRATUIT D'UNE BOITE ECHANTILLON

A. DARDANNE & Fils, 12, Rue de la Tour-des-Dames, PARIS (IXe)

BANQUE DE L'INDOCHINE
PRIVILÉGIÉE FONDÉE EN 1875

Capital versé 130.000.000 Francs
Réserves au 31 12-30 116.568.454 Frs.

SIÈGE SOCIAL 96, Bd Haussmann PARIS

Adresse Télégraphique INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDOCHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
PORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKÉOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
MONGTZÉ	HANOI	NOUMÉA
—PÉKIN—	THANH-HOA	
SHANGHAI	—HUÉ—	PAPEETE
TIENTSIN	NAMDINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	PONDICHÉRY
	QUINHON	
	TOURANE	SINGAPORE
	—VINH—	

Corre pondants dans le monde entier
Traitement des opérations de Banque
SUCCURSALE DE SAIGON — QUAI DE BELGIQUE
Location de Coffres Forts

Bột PHOSCAO
Có trữ bán khắp mọi nơi

Công dụng thuốc viên PI-LUIN-LỜ PANK (PILULES PINK) rất thần hiệu để chữa sự yếu mệt của các cơ thể.

Thuốc PILULES PINK sinh nhiều máu tốt và tẩm nhuần các cân tuỷ; thuốc này làm cho biết đói, làm cho các nước trong đa dầy chóng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc PILULES PINK thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh gầy-mòn, các bệnh trẻ thì lớn sổ vóc, bệnh trở về già, bệnh đau bao-tử, bệnh nhức đầu, bệnh cần lực mỏi mệt.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây

NGƯỜI TA MẠU GIÀ LÀ BỞI KHÔNG MAY SAN SỚC

Muốn dặng trẻ hoài và đẹp đẽ thì nên dùng thường thứ
CREME SIMON

danh tiếng đã nổi khắp hoàn-cầu và dám bảo kết sự hiệu-quả không chi nào dám sánh.

Thứ Creme này làm cho da trở nên mịnh màng, trắng trẻo, nỏ nang và tránh khỏi sự chấm chích của côn trùng độc trùng, nước da lại rõ nên tươi tốc lịch sự vô cùng.

Phấn và Sa-Bông Simon
PARIS

Y-KHOA TẤN-SĨ
TRẦN-VĂN-ĐỐC

Chuyên trị bịnh con nít
91, Đường Verdun. — SAIGON

GIỜ COI MẠCH: Sớm mai: Từ 9 giờ tới 11 giờ
Buổi chiều: Từ 3 giờ tới 5 giờ

Cũng có đi chữa bịnh tại nhà nếu thân-chủ nào có đến rước.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh đau Mặt uể và Đơm dà!

sinh ra, nghĩa là

các bệnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh động huyết, bệnh ngã nước, bệnh Tê-thấp.

Phải nhớ xét kỹ

G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn
PARIS, 37, Rue de Grenelle
Bán ở các nơi đều có

TIÊU ĐỘC — PHÁT HÃN

TRỪ TIỆT BỆNH NGỨA — TIẾT ĐỘC V. V.

TA LỌC
Máu ta bằng thuốc
SAN-SỞ-PA-RAY
PA-RI-DI-EN-NỞ
(Salsepareille Parisienne)
Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da

Bán tại khắp các hàng bào-chế tây

THANH LƯƠNG

Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne Paris

KHI ĐI DU LỊCH, THĂM VIẾNG

Nếu nét mặt tươi tỉnh thời được tiếp đãi ân cần. Nhưng nhiều khi thật là buồn bực. Vì bụi bẩm, vì khát nước làm cho ta ngứa ngáy cuống họng. Thỉnh thoảng ta ngậm vài viên

KẸO THUỐC WYBERT

Ta sẽ thấy mồm miệng và cuống họng được dễ chịu khoi khô hao ngay lập tức. Không những thế mà thôi, ta lại còn ngăn ngừa được những bệnh hay lây.

Wybert

KẸO-THUỐC WYBERT bán tại các hàng bào chế tây, mỗi hộp có hơn 300 viên.

THUỐC NHỨC ĐẦU ASPIRINE DES USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHIP
CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC

Phải cẩn thận nhận là công thức nơi nhãn hiệu

NHÃN HIỆU "USINES DU RHONE"

một nhãn hiệu được thiết bảo chế tinh sắc và công hiệu.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, đường Pellerin. – SAIGON

Dây thép số 748 — Tên dây-thép: CRÉDITARA

— Nhận lãnh tiền gửi không hạng-kỳ kêu là « Comptes Courants de chèques » bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, sanh lời ba phần trăm (3%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gửi có số kỳ hạn (Dépôts à terme) bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, sanh lời đáng lẽ phân trăm (4%) mỗi năm, số này để cho người tín dụng. Bạc ra vào phải cho hay trước và chiết lời (intérêts) về bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gửi có số kỳ kêu là « Bons à Terme » cho lời năm phân trăm (5%) mỗi năm, nếu gửi một năm trọn. Khi nào sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đồng, nhưng sẽ tiền lời lãnh ba phần trăm (3%) mỗi năm, cũng như bạc gửi không hạng-kỳ vậy.

— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gửi tiền qua Đại-Pháp theo tin thơ hay là bằng dây thép.

— Cách rẻ hơn hàng cho học-sanh Annam đương du học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn du học thiên bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Về cách thức cho vay xin qui-bổng hỏi đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đồ bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG vẫn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ về công việc nhà-hàng hay là buôn bán.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Đương-sự Hội-trưởng*,
TRẦN-TRỊNH-TRẠCH, O. ★ *Phó Danh-dự Hội-trưởng*,
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ★ *Chánh Hội-trưởng, Bản Trị sự*,
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự*,
NGUYỄN-HỮU-HÀO, Docteur TRẦN-NHƯ-LÂN, J.-B. NGUYỄN-TRUNG-VINH,
NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGÔ-TRUNG-TÍNH và VÕ-HÀ-THÌ, *Quản-lý*

Giám-định Tổng-lý: P. LÊ-VĂN-GÔNG

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là tráng kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, một thấy ngày xuân đã thấm mỏi, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cải lão thành đồng, một mùi tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, dân bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bổ, đem mệ đỗ sáng, tinh thần tráng kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trở bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190 192, Rue des Marins, Cholon

GÂY MÔN

DESCHIENS

NÊN LƯU Ý

Quí ông, quí bà muốn cho thân thể đặng nhẹ nhàn, tinh thần đặng tráng kiện, thì có chi quí cho bằng bỏ một ve « *Vạn-ứng Nhị-Thiên Đầu* » trong túi, khi lên xe, lúc đi đường, dùng mà thoa và ngửi, đã thông hơi thở, lại trừ đặng những bịnh bất kỳ. Nếu muốn vừa lòng thì lúc mua mà dùng, xin hãy xem cho kỹ, kẻo lầm thứ giả.

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG

47 -1- RUE DE CANTON -1- 47

CHOLON

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC HỘT

CỦA ÔNG TẤN-SĨ Y-KHOA

POUDRES DE COCK

Qui ông, qui bà biếng ăn, biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc nặng lụng hay là ngăn tức, sau khi ăn cơm rồi chăng? Qui ông, qui bà hay ưa chua xót, nhứt đầu chóng mặt, hay ngáp, ngủ gục, khi mới ăn rồi lưỡi đông trắng hơi thở hôi thối thứ thứ miệng, sinh bụng không?

Qui ông, qui bà ăn uống không tiêu, bắt bực da, buồn mửa, khi thì thao da khi thì hôn không? Có đau mỏi ác đau bụng, có mỗi mệt nhọc, thở hào hển, ban đêm tức tưởi, chiêm bao ngủ không được chăng?

Phải nhớ trong trí rằng: *thuốc hột* **Poudres de Cock** làm cho qui ông, qui bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho qui ông qui bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc hột *POUDRES DE COCK* làm cho tỉ vị thường lại như cũ rất mau. Uống thuốc hột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, vật lực nào nó tiêu hóa cũng dễ, ngũ tạng lục phủ tim, đầu, óc, gan, thận, phổi phấn được thông đồng, tinh thần tráng kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Qui ông, qui bà, ai sở cũng đau tỉ vị, vậy thì uống thuốc hột *POUDRES DE COCK* vì nó dễ mà trị bịnh ấy.

Hỏi thuốc hột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp, hiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *DEUMONT*, tỉnh Nord.

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH

Mạc suối của [illegible] nước langsa

VICHY CELESTINS

có [illegible] nguyên chai, nửa chai và chai nhỏ.

Nhứt xương [illegible] bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau lắc-leó, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE Nước hiệu nầy uống trừ các bịnh chứng trong gan mật.

VICHY HOPITAL Nước nầy thì để uống cho tỉ-vị bổ lạc hoà hòa

[illegible] CHỨNG LÀN BỐ GIẾ, MẠO, SẮT CHƯỚC.

Thuốc mới bài, uống vào lỗ miệng, tỉ

BINH TIÊM LA

Uống thế khỏi chích t

NÀY THUỐC CHỨ DANH CHỮA BỆNH ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bệnh đau lưng do thận sinh ra. Lại cũng là thuốc thần diệu nhất để chữa bệnh thấp, bệnh đau-ngang-thắt-lưng, bệnh nhức-xương, bệnh sưng-mắt-cá. Lại còn khi nước tiểu đục, hay vàng, hay nếu có chất xôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai càng dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bệnh sẽ khỏi hẳn, mà mình lại thấy chăng-kiện, nhẹ-nhàng để làm việc. Các bà khi sẽ bóng, huyết mạch không điều hay ngày ngất, mỗi năm nên sơi vài lần THUỐC VIÊN FOSTER

Một Hộp 8f50 **PILULES FOSTER** Hai Hộp 14f85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào chế tây và gửi mua tại nhà H. BINAC, Pharm. số 20 Phố Ferdinand, PARIS.